

1:20-22 Job responds to the test (continued)

1. Commentary of Malbim to Job 1:21

ויאמר ערום יצאתי, ר"ל שהי"ל מקום להתלונן על ד' באחד משני פנים, א] אם הקנינים האלה שנאבדו ממנו עתה היו קנינים דבוקים בלתי נפרדים מגופו כמו אחד מאיברי הגוף, שהגם שד' בראם ונתנם לו מ"מ אחר שהתעצמו עמו מתחלת יצירתו היה חושב זה לעול אם לקחם ממנו שלא במשפט. לא כן הקנינים האלה... לא מצד תחלת יצירתו כי נולד בלעדי הקנינים האלה כי ערום יצאתי מבטן אמי בלא אלה הקנינים, ולא מצד אחריתו כי ערום אשוב שמה אל בטן האם הראשונה שהיא האדמה שהיא היתה אם כל חי. ב] שנית שגם על קנינים הבלתי מתעצמים עמו היה לו מקום להתלונן אם היה משיג אותם בכחו ועוצם ידו שאז היו מתיחסים אליו מצד שהוא המציאם, אבל אחר שד' נתן אותם, והוא לקח, א"כ אין מקום לשום תרעומת, ולכן יהי שם ד' מבורך...

"And he said: Bare I left the womb." Meaning, he could have had two grounds for complaining against Gd: 1) If this property he had lost had been inseparably stuck to his body, like a bodily organ, then even though Gd had created it and given it to him, still, now that it was part of him from birth he would think it corrupt for Gd to take it from him unjustly. But this was not true for these acquisitions... Not from when he was first created, for he was born without these acquisitions, "I emerged bare from my mother's womb" without these acquisitions. And not in terms of his end, for "bare I will return there" to the womb of the first mother, the earth, source of all life. 2) Second, even for property which was not part of his person, he would have had room to complain if he had acquired it with his own strength and the might of his hand. Then it would be associated with him, since he had created it. But since Gd had given it, and Gd had taken it, there could be no complaint. Therefore, "may Gd's Name be blessed."

2. Talmud, Berachot 60b

מאי "חייב לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה"?... אמר רבא: לא נצרכה אלא לקבולינהו בשמחה. אמר רב אחא משום רבי לוי: מאי קרא...? ורבנן אמרי מהכא ד' נתן וד' לקח יהי שם ד' מברך.

What is, "One must bless for the bad as one blesses for the good"?... Rava said: It means only that one should accept it with joy. Rav Acha cited Rabbi Levi: What is the verse supporting this?... And the Sages said, from Job 1:21.

3. Commentary of Malbim to Job 1:22

אם היה עולה בלבו תלונה... אז או שהיה מודה שאין עול יוצא מאת ד' הצדיק אבל לעומת זה היה כופר בהשגחה... או שהיה מודה בהשגחה ואז היה נותן תפלה לאלקים לאמר שאינו מנהיג בצדק ושדרכיו כתפל בלי מלח וטעם. אבל אחר שלא התלונן כלל, האמין גם אז בהשגחה ולא חטא, רק היה סר מרע כבתחלה, וגם לא נתן תפלה לאלקים, לגנות את הנהגתו, אחר שהחליט שאין זה עול כלל אם לוקח ממנו קנינים בלתי מתעצמים עמו אשר נתנם לו בתורת נדבה וחסד ולקחם בטובו...

Had there been a complaint in his heart... then either he would have been admitting that no corruption comes from the righteous Gd, but he would have been denying Gd's supervision... or he would have been admitting Gd's supervision, but assigning *tiffah* to Gd, saying that He does not run the world justly, and that His ways are like *tefel*, without salt or taste. But since he did not complain at all, he still believed in Gd's supervision and he did not sin. He continued to keep from evil. And he also did not assign *tiffah* to Gd, to insult His supervision, since he had concluded that there would be no corruption at all if Gd would remove his acquisitions that were not part of him, which Gd had given to him as a generous gift and had taken in His goodness...

4. Summary of Chapter 1

- Job is righteous, wealthy and blessed with a great family, and extremely devoted to service of Gd
- Satan, who is charged (at least in part) with testing humanity's sincerity, claims that people are selfish.
- Gd responds to Satan by pointing out Job, and lets Satan test him
- Gd destroys Job's children and property. Job accepts that Gd has the right to do this.

2:1-7 Satan doubles down

5. Commentary of Malbim to 2:5

בזה תבחנהו בחינה ברורה, אם תשלח ידך ותגע אל עצמו ואל בשרו לא בעורו לבד רק מכה הנוגע בעצמו ובשרו שיש בה סכנת נפש עד שיתיאש מרפואה, ואז לא יהיה לו במה להתנחם ומה לירא ולקוות. אז על פניך יברכך ויגנה הנהגתך:

Through this You will test him clearly, if You will send Your hand and strike him, his flesh. Not only his skin, but a blow that will strike his self [bone?] and flesh, such that it will endanger his life to the point that he will abandon hope of a cure. He will have nothing to console himself, and no reason to fear You or to hope. Then he will 'bless' You in Your face, and he will insult Your supervision of the world.

6. Daat Mikra to 2:7

לא נתפרש בכתוב מי הכה... ונראה שבכוונה סתם הכתוב ולא פרש: לפי שבכל מעשה איוב אין השטן יכול לעשות מאומה מדעת עצמו...
The verse does not clarify who struck... Apparently, the text intentionally sealed it and did not explain: Throughout Job's story, the Satan cannot do anything independently.

2:8-10 Job and his wife

7. Amos Chacham, Daat Mikra to Job, pg. 14

מכל הנפשות המדברות בספר זה, היא מדברת המעט מכל: רק שש מלים ולא יותר. ואינה נזכרת בספר לא לפני זה ולא אחרי זה... נמצא שהשטן השתמש באשת איוב, שלא מדעתה, כמכשיר להסית בו את איוב לחטוא. ודברי אשת איוב הם המשך הניסיונות של איוב.
Of all of the speakers in this book, she speaks least of all: six words, no more. She is mentioned neither before nor after this... It appears that the Satan used Job's wife, without her knowledge, as a tool with which to seduce Job to sin. The words of Job's wife are a continuation of Job's tests.

8. Amos Chacham, Daat Mikra To Job, pg. טז

כביכול מדבר השטן מתוך גרונה של אשת איוב, כאלו אמר לאיוב: לאחר שנכשלתי בפעמים הקודמות כשבאתי אליך בעקיפין, אנוס אני עתה לומר לך בפרוש את רצוני: עזב תומתך וברך את אלקים. נמצא שדברי אשת איוב הם נסיון שלישי לאיוב...
It is as though the Satan spoke through the throat of Job's wife, as though he said to Job: I failed two earlier times when I came to you in a roundabout way; I am forced to tell you my will explicitly. Abandon your complete state and "bless" Gd. We see that the words of Job's wife were a third test for Job...

9. The expanded version of Job's Wife <http://jwa.org/encyclopedia/article/wife-of-job-apocrypha>

10. Commentary of Malbim to Job 2:8

פי' במדרש שהיה מחציו ולמעלה שחין יבש והיה צריך חרש להתגרד בו, ומחציו ולמטה היה שחין לח והיה צריך לישב בתוך האפר שמושך הליחות, ורפואת האחד קשה להשני...
The midrash explained that he had dry boils on his upper half, and he needed pottery to scratch it, and on his lower half he had moist boils, and he needed to sit in the ashes to draw out the moisture. Healing one harms the other...

11. Commentary of Malbim to Job 2:9

ואמרה לו אשתו להקניטו: הגה בפעם הראשון שברכת את ד' על הרעה, שבזה הראית שאתה תמים עמו, הוסיף להכותך גם בגופך. ואם עתה תברך שנית, הלא בהכרח יוסיף להכותך בנפש עד שתמות...
His wife baited him: The first time, you blessed Gd for the harm, showing that you are complete with Him – and He hit you further, even on your body. Should you bless again, He will have to strike your life, until you die...

12. Talmud, Bava Batra 16a

"בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו" - אמר רבא: בשפתיו לא חטא, בלבו חטא.
"Job still did not sin with his lips" – Rava said: He did not sin verbally, but he sinned in his heart.

13. Commentary of Malbim to Job 2:10

שהוא חשב שהטוב הנמצא במציאות הוא מעורב עם רעות הרבה... וע"כ חשב שא"א כלל שד' יתן טוב לבד, כי מי שירצה לקבל את הטוב בהכרח יקבל גם את הרע, כמו שמי שירצה לשתות יין הרבה או לאכל דבש הרבה כי ערב לחיכו, בהכרח לא יתלונן ג"כ אם ישתכר מן היין ואם הדבש יזיק לאיצטומכא...
He thought that the good found in this world is mixed with great harm... and so he thought that Gd cannot give good alone, so that one who wishes to receive the good must also receive the harm. It is like one wishes to drink much wine or eat much honey, for it is sweet on his palate – he cannot complain if he becomes intoxicated by the wine, or the honey harms his stomach...

14. Daat Mikra to Iyov 2:10

שבדבריו הראשונים דבר איוב על הנהגת ד', שכך ראוי לו להיות נותן ולוקח כרצונו, ואדם חייב לברכו תמיד... ואלו בדבריו אלה דבר איוב על הנהגת האדם, שכך ראוי לו, שיהיה נכנע לאלקים ויקבל ממנו את הכל. אבל לא אמר שאמנם כך ראוי לאלקים לנהג...
In his first words Job spoke of Divine conduct, that this is appropriate for Him – giving and taking per His will. One must bless Him always... But in these words of his, Job spoke of human conduct, that this is appropriate for him – to be humble before Gd and to accept all that He does. But he did not say that this is appropriate for Divine conduct...

2:11-13 The "friends" arrive